

Tryggare kan ingen vara,
Än Guds lilla barnaskara,
Stjärnan ej på himlafästet
Fågeln ej i kända nästet.

Herren sina trogna vårdar
Uti Sions helga gårdar,
Över dem Han sig förbarmar,
Bär dem uppå fadersarmar.

Ingen nöd och ingen lycka,
Skall utur Hans hand dem rycka,
Han vår vän för andra vänner,
Sina barns bekymmer känner,

Se Han räknar håren alla,
Som från deras huvud falla,
Han oss föder och oss kläder,
Under sorgen Han oss gläder.

Gläd dig då, du lilla skara,
Jakobs Gud skall dig bevara
För Hans vilja måste alla,
Fiender till jorden falla.

Vad Han tar och Han giver,
Samme Fader Han förbliver,
Och Hans mål är blott det ena,
Barnets sanna väl allena.